AUGLÝSING

um sérstaka tollmeðferð vegna aðildar Íslands að Fríverslunarsamtökum Evrópu (EFTA) og samnings Íslands við Efnahagsbandalag Evrópu (EBE) og viðbótarbókun við þann samning vegna aðildar Grikklands að Efnahagsbandalagi Evrópu.

Inngangur.

Í desembermánuði 1980 fullgiltu Ísland og Efnahagsbandalag Evrópu viðbótarbókun við samning Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu vegna aðildar lýðveldisins Grikklands að bandalaginu frá og með 1. janúar 1981. Samkvæmt viðbótarbókun þessari beri Grikklandi að lækka tolla á innfluttum vörum upprunnum á Íslandi í samræmi við ákvæði bókunarinnar. Jafnframt ber Íslandi að fella niður tolla á vörum upprunnum í Grikklandi með sama hætti og gildir að því er varðar vörur upprunnar í löndum þeim sem nú eru aðilar að bandalaginu.

Með vísan til framanritaðs og með tilliti til þeirra breytinga sem gerðar hafa verið á samningi um stofnun Fríverslunarsamtaka Evrópu og viðaukum og bókunum við þann samning svo og samningi lýðveldisins Íslands og Efnahagsbandalags Evrópu og bókunum og viðaukum við þann samning eru eftirfarandi reglur settar um tollmeðferð vara þeirra er ákvæði nefndra samninga taka til:

I. KAFLI

Skilyrði fyrir sérstakri tollmeðferð.

Almenn skilyrði.

1. gr.

Ákvæði EFTA-samningsins og samnings Íslands og EBE með áorðnum breytingum ná, eftir því sem við á, til eftirtalinna ríkja í Evrópu, svo og til þeirra landssvæða annarra sem tengd eru hlutaðeigandi ríkjum:

EFTA-lönd:	EBE-lönd:
Austurríki	Belgía
Finnland	Bretland og Norður-Írland (ásamt Ermasundseyjum og eynni Mön)
Ísland	Danmörk (ásamt Grænlandi)
Liechtenstein	Frakkland
Noregur (ásamt Svalbarða)	Grikkland
Portúgal (ásamt Azoreyjum og Madeira)	Holland
Sviss	Írland
Svíþjóð	Ítalía
	Luxembourg
	Sambandslýðveldið Þýskaland.

Um sérstaka tollmeðferð vegna viðskiptasamnings EFTA-landanna og Spánar gilda ákvæði auglýsingar nr. 267 4. júní 1980.

2. gr.

Vörur sem innfluttar eru frá löndum þeim sem um ræðir í 1. gr. auglýsingar þessarar og falla undir tollskrárnúmer í 1. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum þar sem sérstakur tolltaxti er tilgreindur í dálkum

merktum E geta notið tollfrelsis samkvæmt dálki merktum E að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

1. Vörurnar séu frá aðildarríkjum EFTA eða EBE og fullnægi, eftir því sem við á, skilyrðum um uppruna samkvæmt ákvæðum bókunar nr. 3 við samning milli Íslands og EBE með áorðnum breytingum (hér eftir nefnd bókun nr. 3) eða skilyrðum sem uppruna samkvæmt ákvæðum Viðauka B við EFTA-samninginn með áorðnum breytingum (hér eftir nefndur Viðauki B) sbr. 4. gr. auglýsingar þessarar,
2. gætt sé, eftir því við á, ákvæða um tollendurgreiðslur í 23. gr. bókunar nr. 3 eða í 23. gr. Viðauka B,
3. gætt sé, eftir því sem við á, ákvæði um flutning vara í 7. gr. bókunar nr. 3 og í 7. gr. Viðauka B,
4. gætt sé ákvæða um framlagningu skjala vegna vara sem óskað er sérstakrar tollmeðferðar fyrir, sbr. 9.—17. gr. auglýsingar þessarar.

Upprunavörur í skilningi auglýsingar þessarar sem falla undir önnur tollskrárnúmer en um ræðir í 1. mgr. þessarar greinar sem tollar hafa verið lækkaðir á eða felldir niður af samkvæmt heimild í 13. tl. 3. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. til samræmis við tollmeðferð á hliðstæðum vörum sem falla undir tollskrárnúmer þau sem um ræðir í 1. mgr. þessarar greinar geta notið tollfrelsis samkvæmt ákvæðum auglýsingar þessarar að uppfylltum skilyrðum 1. mgr. þessarar greinar.

3. gr.

Í samræmi við ákvæði 2. gr. geta allar vörur sem fullnægja skilyrðum um uppruna samkvæmt bókun nr. 3 eða Viðauka B og falla undir tollskrárnúmer í 1. gr. tollskrárlaga þar sem sérstakur tolltaxti er tilgreindur í dálkum merktum E, sbr. einnig 2. mgr. 2. gr., notið þeirrar tollmeðferðar sem sá dálkur kveður á um, nema annað sé tekið fram í 1. gr. l. nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum.

Upprunareglur.

4. gr.

Skilyrðum þeim sem um getur í 2. gr. um uppruna vara skal talið fullnægt að því tilskildu að uppruni varanna sé í samræmi við eftirfarandi:

Vörur sem falla bæði undir vörusvið EFTA-samningsins og almennt undir vörusvið fríverslunarsamninga EFTA-ríkjanna við EBE svo og íslenskar sjávarafurðir í bókun nr. 6 í samningi Íslands við EBE skulu fullnægja skilyrðum einhverrar eftirtalinna upprunareglna:

1. Varan sé að öllu leyti fengin í EFTA-landi eða EBE-landi, sbr. 1. gr. bókunar nr. 3 og 1. gr. Viðauka B.

   Varan telst „að öllu leyti fengin“ á Íslandi, í Austurríki, Finnlandi o. s. frv. ef um er að ræða eftirfarandi:

   a) Jarðefni, unnin þar úr jörðu eða hafsbotni,
   b) vörur úr gróðurríkinu, ræktaðar þar,
   c) lifandi dýr, borin og alin þar,
   d) afurðir lifandi dýra, alin þar,
   e) veiðibráð og fiskafurðir, aflað þar með veiðum,
   f) sjávarafurðir, aflað frá skipum þess,
   g) vörur, framleiddar um borð í verksmiðjuskipum þess og eingöngu úr vörum sem um ræðir í lið f),

h) notaðar vörur sem þar er safnað og eingöngu er hægt að nota aftur sem hráefni,
i) úrgangur og rusl frá iðnaði sem þar er stundaður,
j) vörur, framleiddar þar eingöngu úr vörum sem lýst er í liðum a)—i).

2. Varan hafi hlotið „nægilega vinnslu eða meðferð" samkvæmt ákvæðum 1.—7. gr. bókunar nr. 3 og 1.—7. gr. Viðauka B. Meginreglan í þessu tilviki er sú að vinnslan eða meðferðin verður að hafa haft í för með sér tollskrárnúmeraskipti, þ. e. hin fullunna vara verður að falla undir annað tollskrárnúmer en innfluttu efnivörurnar falla undir hver fyrir sig. Í því sambandi teljast „innfluttar" allar efnivörur sem ekki hafa öðlast upprunaréttindi, annað hvort í útflutningslandinu eða í því landi sem varan er seld til. Land í þessum skilningi telst vera landssvæði hvers aðildarríkis EFTA um sig svo og landsvæði aðildarríkja EBE í heild.

Þrátt fyrir að skilyrði fyrrgreindrar meginreglu um tollskrárnúmeraskipti sé fullnægt kunna að vera sett frekari skilyrði um framleiðslu viðkomandi vöru í lista A við bókun nr. 3 eða Viðauka B til þess að hún öðlist upprunaréttindi. Ef svo er verður að uppfylla skilyrði þess lista. Ef svo er ekki er meginreglan um tollskrárnúmeraskipti ákvarðandi um hvort varan öðlast upprunaréttindi. Sé hins vegar meginreglunni um tollskrárnúmeraskipti ekki fullnægt vegna vinnslu eða meðferðar vöru kunna ákvæði í lista B við bókun nr. 3 eða Viðauka B þrátt fyrir það að veita hinni fullunnu vöru upprunaréttindi.

Eftirfarandi vinnsla eða meðferð telst aldrei nægileg til að veita upprunaréttindi hvort sem skipti verða á tollskrárnúmerum eða ekki:

a) Aðvinnsla sem miðar að því að tryggja að vörur haldist óskemmdar meðan á flutningi og geymslu stendur (viðrun, breiðsla, þurrkun, kæling, pækilsöltun, niðurlagning í brennisteinsvatn eða aðrar vatnsupplausnir, fjarlæging skemmdra hluta og lík meðferð),
b) einföld meðferð sem felur í sér að rykhreinsa, sálda, sundurgreina, flokka, velja saman (þ. á m. að útbúa muni í samstæður), þvo, mála eða hluta í sundur,
c) i) umbúðaskipti og uppskipting og sameining vörusendinga,
   ii) umbúnaður á flöskur, glös, í poka, kassa, öskjur, spjöld eða töflur o. s. frv. og öll önnur einföld pökkun,
d) festing merkja, miða eða annarra slíkra auðkenna á vörur eða umbúðir þeirra,
e) einföld blöndun vara, hvort sem um ólíkar vörur er að ræða eða ekki, þar sem einn eða fleiri hlutar blöndunarinnar fullnægja ekki settum skilyrðum í bókun nr. 3 eða Viðauka B til þess að þær verði taldar upprunavörur,
f) einföld samsetning vöruhluta til að gera heilan hlut,
g) sameining tveggja eða fleiri aðferða sem lýst er í liðum a) til f),
h) slátrun dýra.

3. Vörusamstæður í skilningi aths. 3 b almennra reglna um túlkun tollskrárákvæða í 1. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl. skulu skoðast sem upprunavörur þegar allir efnisþættir eru upprunavörur. Þó skal vörusamstæða sem í eru bæði upprunavörur og aðrar vörur teljast í heild upprunavara enda sé verðmæti þeirra vara sem ekki eru upprunavörur ekki yfir 15% af heildarverðmæti vörusamstæðunnar.

5. gr.

Þegar vörur í lista A eða B, sem vísað er til í 4. gr. og geta því aðeins fengið upprunaréttindi að verðmæti efnivara sem ekki fullnægja upprunaskilyrðum fari ekki fram úr ákveðnum hundraðshluta af verðmæti fullunnu vörunnar, þá gilda eftirfarandi reglur um ákvörðun verðmætisins:

a) Verðmæti efnivara sem hægt er að sannreyna að fluttar hafa verið inn er tollverð þeirra við innflutning. Þegar um er að ræða efnivörur af óvissum uppruna er verðmætið fyrsta verð sem hægt er að sannreyna að hafi verið greitt fyrir þær í því landi þar sem framleiðslan á sér stað.
b) Verðmæti framleiddu varanna er verð þeirra frá verksmiðju að frádregnum innlendum álögum sem hafa verið endurgreiddar eða endurgreiða má við útflutning varanna.

Með verði vörunnar frá verksmiðju í b-lið 1. mgr. er átt við það verð sem greitt er framleiðandanum í fyrirtækinu þar sem lokastig vinnslu eða meðferðar fer fram. Hafi verið unnið að framleiðslunni í tveimur eða fleiri fyrirtækjum, er verðið sem miða skal við það verð sem greitt er þeim framleiðanda er síðast hafði vöruna til vinnslu.

Með tollverði í b-lið 1. mgr. er átt við það verðmæti sem skýrgreint er í 5.—7. gr. laga nr. 120/1976 um tollskrá o. fl.

6. gr.

Vörur geta varðveitt áunninn upprunaréttindi sín í EFTA-landi eða EBE hafi þær eftir útflutning frá viðkomandi EFTA-landi eða EBE hvorki hlotið þar vinnslu eða meðferð eða ekki hlotið þar nægilega vinnslu eða meðferð til að þær verði taldar upprunnar í samræmi við ákvæði 1. gr. bókunar nr. 3 eða Viðauka B, enda hafi við vinnsluna eða meðferðina verið gætt skilyrða þeirra sem um ræðir í 2. gr. bókunar nr. 3 eða Viðauka B.

Upprunavörur sem eru í einni óskiptri sendingu má flytja með viðkomu á landssvæði annarra ríkja en EFTA-landanna eða EBE með umskipun eða bráðabirgðageymslu á slíku landsvæði, ef því er að skipta, ef flutningur yfir hið síðarnefnda landsvæði réttlætist af landfræðilegum ástæðum, vörurnar hafa verið undir eftirliti tollyfirvalda í landinu þar sem þær eru fluttar um eða geymdar í vörugeymslum, þær hafa hvorki verið þar á boðstólum til sölu né afhendingar til neyslu og hafa ekki fengið þar aðra meðferð en affermingu og fermingu eða meðferð sem miðar að því að forða þeim frá skemmdum.

7. gr.

Að því er varðar vörur sem koma undir EFTA-samninginn en ekki undir fríverslunarsamninga milli EFTA-landanna og EBE gilda almennar reglur Viðauka B um uppruna en auk þess, eftir því sem við á, ákvæði í viðbæti II í listum A og B við Viðauka B.

8. gr.

Bókun nr. 3 og Viðauka B fylgja sérstakar skýringar við einstakar greinar og eru þær óaðskiljanlegur hluti upprunareglnanna.

EUR. 1 flutningsskírteini og EUR. 2 eyðublað.

9. gr.

Upprunavörur í skilningi bókunar nr. 3 og Viðauka B geta við innflutning notið fríðinda samkvæmt samningi EFTA-landanna og samningi Íslands og EBE gegn framvísun annars tveggja neðangreindra skjala:

a) EUR. 1 flutningsskírteinis, hér á eftir kallað EUR. 1 skírteini,
b) EUR. 2 eyðublaðs fyrir sendingar sem í eru eingöngu upprunavörur, enda sé verðmæti hverrar sendingar ekki yfir 2 400 reikningseiningar.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. geta neðangreindar upprunavörur í skilningi bókunar nr. 3 og Viðauka B notið fríðinda samkvæmt samningi EFTA-landanna og samningi Íslands og EBE án þess að framvísað sé öðru hvoru þeirra skjala sem þar um ræðir:

a) Vörur sem sendar eru sem smábögglar til einkaaðila, enda sé verðmæti varanna ekki yfir 165 reikningseiningar,
b) vörur sem eru í einkafarangri ferðamanna, enda sé verðmæti varanna ekki yfir 480 reikningseiningar.

Ákvæðum þessarar málsgreinar verður aðeins beitt þegar innflutningur slíkra vara er ekki viðskiptalegs eðlis og því hafi verið lýst yfir að vörurnar fullnægi settum skilyrðum um uppruna samkvæmt ákvæðum þar að lútandi og enginn efi er á því að slík yfirlýsing sé sönn. Innflutningur sem bundinn er við einstakt tilvik og aðeins er samsettur úr hlutum til persónulegra nota viðtakenda eða ferðamanna eða fjölskyldna þeirra skal ekki talinn innflutningur viðskiptalegs eðlis, ef ljóst er af eðli og magni varanna að viðskiptatilgangur búi ekki að baki. Ákvæði þessarar málsgreinar ná ekki til varnings sem keyptur er samkvæmt pöntunarlistum vöruhúsa og þau senda.

Reikningseining (RE) jafngildir 0.88867088 g af hreinu gulli. Ráðuneytið setur nánari fyrirmæli um verðmætismörk í íslenskum krónum samkvæmt þessari grein.

10. gr.

EUR. 1 skírteini er gefið út af tollyfirvöldum í útflutningslandi við útflutning þeirra vara, sem það á við, og getur útflytjandinn fengið það til ráðstöfunar þegar raunverulegur útflutningur hefur átt sér stað eða verið tryggður. EUR. 1 skírteini er aðeins gefið út í því skyni að nota það sem skriflegt sönnunargagn til þess að fá notið fríðindameðferðar samkvæmt samningi EFTA-landanna og samningi Íslands og EBE.

Í undantekningartilvikum verður EUR. 1 skírteini gefið út eftir útflutning varanna sem það á við þegar ekki hefur getað orðið af útgáfu þess við útflutning vegna mistaka, óviljandi vanrækslu eða sérstakra aðstæðna.

Hafi EUR. 1 skírteini verið stolið, það glatast eða eyðilagst getur útflytjandi sótt um til tollyfirvalda þeirra er gáfu það út að fá samrit gert á grundvelli útflutningsskjalanna sem í þeirra vörslu eru. Samritið skal bera sömu útgáfudagsetningu og upphaflega EUR. 1 skírteinið og öðlast gildi frá og með þeirri dagsetningu.

11. gr.

EUR. 1 skírteini er eingöngu gefið út samkvæmt skriflegri umsókn útflytjandans eða umboðsmanns útflyjanda á hans ábyrgð, á þar til gerðu eyðublaði. Útflytjandinn eða fulltrúi hans skal leggja fram með umsókn sinni þau viðbótarskjöl sem nauðsynleg kunna að vera til að sanna að vörur þær sem flytja á út uppfylli skilyrði fyrir útgáfu EUR. 1 skírteinis.

Þegar EUR. 1 skírteini er gefið út eftir að vörurnar sem það á við hafa þegar verið fluttar út verður útflytjandinn í umsókn þeirri sem getið er um í 1. mgr.:
a) að tilgreina útflutningsstað og útflutningsdag varanna sem EUR. 1 skírteinið á við,
b) að staðfesta að ekkert EUR. 1 skírteini hafi verið gefið út á útflutningstíma þeirra vara sem um er að ræða og tilgreina ástæður fyrir því.

EUR. 1 skírteini skal ritað á einu hinna opinberu tungumála EFTA-landanna eða aðildarríkja EBE. Ef það er handskrifað skal það vera útfyllt með bleki og ritað með upphafsstöfum. Sérstaklega skal gæta þess að reitur sá sem gerður er fyrir vörulýsingu hafi verið útfylltur þannig að ekki verði um auðar línur að ræða. Sé reiturinn ekki að öllu leyti útfylltur skal draga lárétta línu undir neðstu línu vörulýsingarinnar og strika yfir eyðuna fyrir neðan.

12. gr.

EUR. 1 skírteini ber að afhenda tollyfirvöldum, þar sem vörunum er framvísað og eftir þeim reglum sem þar um gilda, innan fjögurra mánaða frá þeim degi er tollyfirvöld í útflutningslandinu gáfu skírteinið út.

Tollyfirvöldum er heimilt að veita EUR. 1 skírteini viðtöku eftir lok sýningarfrestsins sem nefndur er í 1. mgr. þegar ástæða þess að skírteinið var ekki sýnt innan frestsins er óviðráðanlegar orsakir („force majeure") eða óvenjulegar aðstæður.

Í öðru tilviki þegar afhending á sér stað of seint geta tollyfirvöld samþykkt EUR. 1 skírteini hafi vörunum verið framvísað fyrir lok frestsins.

13. gr.

Tollyfirvöld geta heimilað að útflytjandi, hér eftir nefndur „viðurkenndur útflytjandi", er uppfyllir þau skilyrði sem tilgreind eru í 3. tl. 13. gr. bókunar nr. 3 og 3. tl. 13. gr. Viðauka B, og hefur í hyggju viðskipti sem gefa má út EUR. 1 skírteini fyrir, þurfi hvorki að framvísa vörunum hjá tollyfirvöldum þegar útflutningur fer fram né heldur umsókn um EUR. 1 skírteini fyrir þessar vörur til þess að EUR. 1 skírteini verði útgefið í samræmi við ákvæði 10. og 11. gr. Heimild þessi verður einungis veitt útflytjendum sem flytja oft út vörur og geta að mati tollyfirvalda látið í té allar nauðsynlegar tryggingar til sönnunar því að vörurnar uppfylli skilyrði um uppruna.

Fjármálaráðuneytið veitir útflytjendum heimild til útgáfu EUR. 1 skírteina samkvæmt þessari grein í samræmi við ákvæði 1.—8. tl. 13. gr. bókunar nr. 3 og Viðauka B.

14. gr.

EUR. 2 eyðublað skal útfyllt og undirritað af útflytjanda eða á hans ábyrgð af umboðsmanni hans og skal það gert á þar til gerðu eyðublaði. Það skal ritað á einu hinna opinberu tungumála EFTA-landanna eða aðildarríkja EBE. Ef það er handskrifað skal það vera útfyllt með bleki og ritað með upphafsstöfum.

Eitt EUR. 2 eyðublað skal útfylla fyrir hverja sendingu.

15. gr.

Tollyfirvöldum er heimilt að krefjast þýðingar á EUR. 1 skírteini og EUR 2 eyðublaði.

16. gr.

Vörur sem sendar eru á vörusýningu í öðru landi en því sem aðili er að samningi EFTA-landanna eða EBE og seldar eftir sýninguna til Íslands geta notið tollmeðferðar samkvæmt ákvæðum auglýsingar þessarar, enda séu þær upprunnar í EFTA-landi eða EBE og fullnægjandi sönnur færðar fyrir því að mati tollyfirvalda:

a) að útflytjandi hafi sent þessar vörur frá EFTA-landi eða EBE til landsins þar sem sýningin er haldin og sýnt þær þar,
b) að útflytjandinn hafi selt vörurnar eða afsalað þeim til viðtakanda hér á landi,
c) að vörurnar hafi verið sendar á meðan á sýningunni stóð eða strax eftir hana hingað til lands í því ástandi sem þær voru í þegar þær voru sendar á sýninguna,
d) að frá þeirri stundu er vörurnar voru sendar á sýninguna hafi þær ekki verið notaðar í öðru skyni en til skýringar á vörusýningunni.

Framvísa ber EUR. 1 skírteini hjá tollyfirvöldum með venjulegum hætti. Í því skal tilgreina nafn sýningar og sýningarstaðar. Ef þörf krefur er heimilt að krefjast sérstakra skjalfestra gagna um eðli varanna og aðstæður við sýningu þeirra.

Ákvæðum 1. mgr. má beita um allar vöru-, iðn-, landbúnaðar- eða handverkssýningar, kaupstefnur eða samsvarandi opinberar sýningar sem ekki eru skipu-

lagðar með einkahagsmuni í huga í sölubúðum eða verslunarhúsum þar sem markmiðið er að selja erlendar vörur, enda séu vörurnar undir eftirliti tollyfirvalda meðan á sýningu stendur.

17. gr.

Ákvæði þessa kafla gilda eftir því sem við á um útflutning upprunavara til EFTA-landa og aðildarríkja EBE.

Útflutningur til EFTA-landanna og EBE

18. gr.

Um sérstaka tollmeðferð upprunavara sem útfluttar eru til EFTA-landanna og EBE gilda ákvæði I. kafla auglýsingar þessarar, því sem við geta átt, sbr. 17. gr. auglýsingar þessarar. Viðskiptaráðuneytið, Útflutningsmiðstöð iðnaðarins og Verslunarráð Íslands veita upplýsingar og leiðbeiningar um sérstaka tollmeðferð á vörum upprunnum á Íslandi sem ákvæði samnings EFTA-landanna og samning Íslands og EBE taka til.

19. gr.

Tollyfirvöld veita útflytjendum upplýsingar og leiðbeiningar varðandi umsóknir um útgáfu EUR. 1 skírteina og EUR. 2 eyðublaða, sbr. 11. gr. Upplýsingar veittar af tollyfirvöldum eru því aðeins bindandi að þeirra sé óskað skriflega og þær veittar á sama hátt.

Auk tollyfirvalda veita Útflutningsmiðstöð iðnaðarins og Verslunarráð Íslands fyrirtækjum upplýsingar og leiðbeiningar varðandi umsóknir til tollyfirvalda um útgáfu ofangreindra skírteina.

III. KAFLI.

Ýmis ákvæði.

20. gr.

Samkvæmt ákvæðum 63. gr. laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit, sbr. 2. mgr. 3. gr. laga nr. 2/1970 um breyting á þeim lögum, varðar það sektum svo og varðhaldi eða fangelsi ef miklar sakir eru að láta í té eða valda því að látin séu í té skjöl eða vottorð sem eru röng í mikilvægum atriðum um uppruna íslenskrar útflutningsvöru eða önnur atriði um hana sem eiga að tryggja að varan njóti fríðinda við innflutning í annað ríki eða skoðist hæf til svæðistollmeðferðar þar vegna milliríkjasamnings. Þó má falla frá málsókn ef sá sem misgert er við hefur ekki krafist hennar eða málsókn reynist ekki réttmæt á grundvelli þeirra sönnunargagna sem fyrir liggja.

Hafi einstaklingi, félagi eða stofnun verið veitt heimild til að gefa út skjöl þau og vottorð er um ræðir í 1. mgr., sbr. m. a. 13. gr., er ekki verður sannað hver hafi undirritað þau, ber viðkomandi leyfishafi, eftir atvikum einstaklingur eða framkvæmdastjóri, refsiábyrgðina.

21. gr.

Vörur sem eru í samræmi við ákvæði I. kafla bókunar nr. 3 og eru hinn 1. janúar 1981 í framhaldsflutningi (transit) eða á Íslandi eða Grikklandi í bráðabirgðageymslu, tollvörugeymslum eða á tollfrjálsum svæðum, geta skoðast sem upprunavörur, að því tilskildu að tollyfirvöldum í innflutningslandinu verði afhent innan 4 mánaða frá þessum degi EUR. 1 skírteini útgefið eftir á af réttum yfirvöldum í útflutningslandinu, auk skjala sem staðfesta að vörurnar hafi verið sendar beint.

22. gr.

Auglýsing þessi sem sett er samkvæmt heimild í 6. tl. 3. gr. laga nr. 120 27. desember 1976 um tollskrá o. fl. með áorðnum breytingum öðlast gildi frá og með 1. janúar 1981. Jafnframt er frá sama tíma felld úr gildi auglýsing nr. 64/1973 um sérstaka tollmeðferð vegna aðildar Íslands að Fríverslunarsamtökum Evrópu (EFTA) og samnings Íslands við Efnahagsbandalag Evrópu (EBE).

Fjármálaráðuneytið, 31. desember 1980.

Ragnar Arnalds.

Höskuldur Jónsson.

30. desember 1980. Nr. 681.

AUGLÝSING

um breyting á aukefnalista reglugerðar nr. 250/1976 um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara.

Seinni hluti aukaefnalista XII. flokkur 2 (ýmsar drykkjavörur) bls. 47 í sérprentun breytist sem hér segir:

Matvæli	Aukefnaflokkur Náttúruleg	Gervi	Ákvæði um hámark og athugasemdir
XII. 2	SÆTUEFNI	Sakkarín Sakkaröt	Aðeins í dietgosdrykki 125 mg/kg.
		Cyklamat	Aðeins í dietgosdrykki 200 mg/kg.

Breyting þessi, sem gerð er með heimild í 1. gr. 3. tl. i. f. reglugerðar nr. 250/1976 um tilbúning og dreifingu matvæla og annarra neyslu- og nauðsynjavara, öðlast gildi þegar við birtingu.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið 30. desember 1980.

Svavar Gestsson.

Páll Sigurðsson.

23. desember 1980. Nr. 682.

AUGLÝSING

um hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík.

Ráðuneytið hefur staðfest hækkun á sorptunnuleigu í Reykjavík fyrir árið 1981. Mun leigan nema kr. 4 000 eða kr. 40 í nýjum krónum og gildir fyrir árið 1981.

Félagsmálaráðuneytið, 23. desember 1980.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Hólmfríður Snæbjörnsdóttir.